

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

H. SALOMONSON, H. C. SNETHLAGE, W. MAAS GEESTERANUS,
J. H. MEYER, A. J. MOLLINGER, W. F. E. VAN HASSELT,
MEJ. G. TH. VAN OS VAN DELDEN.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

16^e Jaargang.

No. 21.

Donderdag
5 Maart '14.

- Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.

De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Maandag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
KOORNMARKT 62.

IN MEMORIAM

F. J. BUTIN BIK.

3 MAART 1914. †

Inhoud.

In memoriam F. J. Butin Bik.

Delftsch Studenten-Corps.

Corpsalmanak, door W. v. L. C.

Debating.

Weekverslag.

Gedachten en Gedichten.

Toen hij kwam, door Q.

Sonnet, door L. B. B.

Dreamland, door L. H.

Lentewind, door Ikald.

Intellect en Polemieck, door v. H. Ch. M. P.

Julinacht, door Almen Garloff.

Vereenigingsleven.

Sören Kierkegaard.

Uit de Delftsche wereld.

Is het A. N. V. dood!..., door M. G.

Feuilleton.

Primitieve middelen van vervoer, door Bovo.

Ingekomen boeken.

Correspondentie.

Lijst van Vergaderingen.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Corpsalmanak.

De kleine broer heeft een oud prentenboekje, naar het Engelsch bewerkt, met aardige teekeningetjes van Louis Wain. De teekenaar zal echter wel niet gedroomd hebben, dat zijn plaatjes nog eens in de Almanak van het D. S. C. zouden komen. Een der inzenders gaf zich n.l. de moeite om het hoofd van „Apollo” in de Almanak van 1913 en het laatste plaatje van de Varia in die van 1914, zeer precies daaruit te copieeren. Dit als curiositeit!

W. v. L. C.

Debating.

De heer F. Reynst verdedigde Dinsdagavond voor Debating eenige stellingen op militair gebied. 't Is altijd een heugelijk feit als een student zich bereid verklaart als inleider te willen optreden. Vooral wanneer het iemand is, die zoo goed beslagen ten ijs komt als in dit geval de heer Reynst. De inleider smaakte dan ook de voldoening bij de stemming zijn drie stellingen onveranderd aangenomen te zien. In zijn inleiding zette hij de inrichting van het Duitsche en Zwitsersche leger uiteen. Hij besprak de punten van overeenkomst, die het toekomstige Nederlandsche leger met het Zwitsersche leger zou kunnen gemeen hebben en wees op de verschilpunten, die steeds zullen blijven bestaan. Ook het verschil tusschen een volksleger en een staand leger werd door hem besproken.

Vervolgens ging spreker over tot de in stelling II neergelegde grondslagen voor een Nederlandsch legerstelsel en wel in de eerste plaats een volstrekt algemeene dienstplicht. Volgens hem is het zaak in eerste linie een groote troepenmacht te ontplooiën. Een groot aantal manschappen is daarvoor noodig en algemeene dienstplicht is hier dus een gebiedende eisch. Naar aanleiding van het aantal en de duur der herhalingsoefeningen en van de duur der eerste oefening staat spreker een oogenblik stil bij de opleiding. Hier in Nederland is de man als hij onder dienst komt absoluut niet voorgeoefend, doordat op de scholen lang niet overal gymnastiekonderwijs wordt gegeven. De eerste oefeningstijd moet daarom vrij lang zijn. Een goede kern van instructie-officieren en onderofficieren is een eerste vereischte. De opleiding tot militie-officier moet ook worden verbeterd en in 't bijzonder de intermitterende opleiding.

Tenslotte volgde een korte uiteenzetting van stelling III, n.l. waarom het stelsel Colijn een ontwikkelingsphase is van het in stelling II voorgestelde legerstelsel.

Nadat spreker er aan de hand van buitenlandsche statistieken op gewezen had, dat de maximum draagkracht van de Nederlander, voor zooveel het militaire lasten betreft, nog lang niet bereikt is, werd tot het debat over-

gegaan. Hieraan namen deel Prof. v. Blom, Wolterbeek, Koomans, Fabius en Maas Geesteranus. Verschillende debaters wezen op het feit, dat dit legerstelsel voor de toekomst geprojecteerd is, maar dat er geen rekening is gehouden met de veranderingen die het onderwijs en de lichamelijke opvoeding zullen ondergaan. In dit verband noemde men de padvindersbeweging. Fabius komt op tegen de bewering, dat de intermitterende opleiding van verlofs-officieren minder goed zou zijn, dan die aan de school-compagniën. Bij de opleiding in de vacaties heeft men daarentegen het voordeel, dat de menschen op ouderen leeftijd, dus als ze wat meer bezonken zijn, officier worden. Prof. v. Blom zette de gevallen uiteen waarin ons leger wel degelijk als internationaal strijdmiddel op zal moeten treden. Het moet dus niet alleen ons land kunnen beschermen, maar ook naar buiten kunnen optreden. Wolterbeek dringt aan op verbetering van de geest in het leger. Hij komt op tegen het groote aantal korte herhalingsoefeningen. Nadat de inleider de verschillende debaters geantwoord had, sloot de voorzitter met een woord van dank aan den heer Reynst de vergadering.

Weekverslag.

Van hetgeen er in de afgelopen week gebeurd is kan mijn pen niet zwijgen. Het was haast dag aan dag feest, geroezemoes, confettidrukke, wijnvreugde, een ware jacht naar het jolijt.

Op veertien achterwielen reden
Naar Dusseldorp een aantal leden
al van het D. S. C.
Opwekkend vocht is goed voor lijken
Edoch valt carnaval te kijken
dan lang niet mee. —
D' student wil graag zijn geld verspeulen
In Antwerpen, den Bosch of Keulen
of in Bruxelles
Als 't desolate hart verlangt
Naar iemand die zich aan je hangt,
een élégante belle. —
Zoo zwierven zij door 't vreemd gebied
Dán levensblij, dán droef om 't lied
van de verloren centen.
Prins Carnaval heeft geregeerd,
Prins Carnaval die 't leven leert
Ook Hollandsche studenten.

Vrijdag werd de wijn verloot
En de animo was groot.
Maar tot schade van 't publiek,
Ging haast alles naar Gothiek.

Een eerste jaars dacht ook wat te trekken,
Maar hij kreeg slechts wat melk en blauwe plekken,
Want hij werd bekogeld met krantenrollen,
Toen gingen zijn vriendjes te keer als dollen
En stormden op 't projectielen depot;
Natuurlijk kregen ze slechts slagen cadeau.
Zoo werd dan de aanval der jeugdige blagen
Voorspoedig door de ouderdom afgeslagen,
De woorden van den President
Maakten aan 't laatste lawaai een end.
En de verloting ging rustig voort
Zonder dat de orde weer werd verstoord.

Ten laatste werden de couranten verbrand
En sommige dwazen hand aan hand,
Mijnheer Caroussel zelfs op een fiets,
Dausten en reden door het vuur,
Totdat de politie tegen twee uur,
Aan het feest een einde moest maken,
Zoodat men zich binnen moest gaan vermaken.

Toen werd in een tragi-comedie de slot-apotheose bereikt:

Een daas
Die in een dwaze bui
Te hoog gevlogen had.
Helaas
Werd van een schoen beroofd
Gesmeten in een Vat.

Gedachten en Gedichten.

Toen hij kwam. *)

Ex voto.

Toen hij voor de eerste maal kwam, een lachende bedelaar die álles vroeg, zeide zij: „Nooit!”

Hij ging; en niet één vrucht uit haren tuin had hij geproefd, niet één enkele bloem geurde aan zijn borst. —

Toen kwam hij voor de tweede maal, een lachende bedelaar die álles vroeg. „Vandaag niet!” zeide zij „toe, ga nu heen, ik heb het héél druk!” —

En ten derden male kwam hij, een lachende bedelaar die álles vroeg. Ditmaal lachte zij stil voor zich heen en zeide niets meer.

Toen nam hij zacht hare handen en kuste ze. —

Blank en zéer stil zijn de wateren der valleien, de voeten der bergen weerkaatsen van de vreugde der tortelduiven. —

Q.

*) 'n Tagore-Impressie.

Sonnet.

Sonoor Sonnet, dat met uw vloeiend schoon
Gelijk wordt aan 't geluid van zwellende accoorden,
Dat in uw radde klank de volheid van den toon
Paart aan het zacht geluid van goed gekozen woorden.

Geen enk'le vorm waarin de wilde klanken,
In starren greep der stalen regelmaat
Gevangen zijn, gelijkt dit vers, dat toch de blonde ranken
Der vrijheid niet beperkt, maar weeld'rig groeien laat.

Geen schooner wet, dan die de vrijheid laat
Aan alle dingen, maar slechts in wil toomen,
De teugellooze wildheid en d' ondoordachte daad:

Maar die toch ook de allerhoogste droomen
Van vrijheid en geluk, niet onbevredigd laat,
En in een doode vorm het Levende doet stroomen.

21/3 '13.

L. B. B.

Dreamland.

Het is een land vol wond're pracht,
Waar steeds de vogels kweelen,
Waar beekjes helder als kristal
Haar groene oevers streelen.
De bergen rondom, plomp en zwaar,
Staan roerloos, als te droomen,
De vlakten spreiden zacht hun kleed
Van groen, begroeid met boomen,
Die vredig wiegen in den wind
En zachtkens daarbij fluistren.
Het meer ligt roerloos, kalm en stil,
Een beeld van eeuwig luistren
De zon schijnt vroolijk van omhoog,
Zendt lachend hare stralen,
Die dart'lend spelen door het loof
Der bergen en der dalen.
De hemelkoepel, grootsch en breed,
Omarmt dit plekje aarde,
Alsof zij bang voor 's menschen hand
Het voor zichzelf bewaarde.

L. H.

Lentewind.

Er is een zuivre rust in mij gezonken
alléén in 't vage licht waarin de lantenacht
in grijze schemer hult, der aarde donkre pracht,
waardoor de wind juichend en levensdronken
zingt uit het lied van 's levens zware dracht.

Telkens met d' eendre accoorden,
dit oude lied, dat nimmer moede wordt
te juichen, en dat zich met kracht dan stort
op al wat niet meezingt zijn wilde woorden,
op al wat neerzit en maar zachtjes mort.

15-II-14.

IKALD.

Intellect en Polemiek.

Herr B.'s chreitgrimmig im Walde: „Querkopf”.
Und lustig schallt das Echo: „Leerkopf”.
(D. SCHILLER).

De band om een boek, is gemaakt om het boek te bewaren, is om het stevig te maken, om het een vaste vorm te geven, zoo dat het kan gaan van mensch tot mensch, van tijd tot tijd.

Als de band om het boek mooi is, kijkt men met genoegen naar de band; als hij heel mooi is zet men hem achter een glas, op dat de band door de tijden kan gaan en gespaard blijven.

Zoo is de band de reden geworden dat het boek niet meer gelezen wordt.

Door alle tijden is gezocht naar *waarheid*, naar *juiste beschouwing voor realiteit*.

Om nu het zoeken gemakkelijker en aantrekkelijker te maken, werden *debatten* georganiseerd en mogelijk gemaakt.

En de menschen debatteerden gaarne en ze schepten behagen in gekijf en in dialectiek en ze vergaten dat er naar *waarheid* gezocht werd.

Zoo werd het debat een gelegenheid tot schelden, zoo werd door het debat het *goede naar waarheid bemoeilijkt*, omdat ook degenen die wilde zoeken in het debat opgingen en verdwaasden.

Nu zijn velen vergeten „dat de wijze niet hangt aan zijn werk en zoo juist redelijk blijft” (naar Lao—Tsze). In zijn zoeken naar de rede, werkt de wijze voor de rede, en ziet hij, hoe hij onredelijk was, dan verlaat hij zijn werk.

Maar in het debat, in de polemiek wordt eigenliefde, of liefde voor een zaak geprikkeld, en men gaat niet meer terug, al ziet men ook de fouten.

Men wil „ad rem” zijn, men werkt met vormen en vergeet het doel, de strijd tegen het onredelijke.

Hierdoor wordt men juist onredelijk.

Bij het zien van zijn fouten, moet men zich in de eerste plaats verbeteren en niet de verdediging op de voorgrond stellen.

Er zijn menschen die zich zelf, of een zaak die hun dierbaar is willen redden van spot van verval, en dan door dwaas en onjuist gepraat, het onjuiste, juist trachte te maken, wat toch mislukt.

Juist *nu* mislukt het, want vroeg of laat komt iemand, die wellicht gedreven door haat, de zaak nader beschouwd, de fout ziet, om nu langs de weg van deze fout, de heele zaak tot spot te maken.

Door *onredelijk* te zijn, haalt men zich de *onredelijkheid* om de hals 't is een werking van *actie en reactie*.

Wanneer men dit alles nu inziet kan men het debat, de polemiek wederom verheffen tot een kritische rechterstoel, waar gewerkt kan worden tegen de onredelijkheid, waar men door in te zien wat negatief is, iets positiefs kan bereiken.

Doch dan moet men spreken slechts om het doel, zwijgen als men door spreken het doel zou wegmoffelen.

Mijnheer Bakhoven.

Niet *alleen* voor u, maar zeker *ook* om u is het dat ik, dit alles uiteengezet heb. Wellicht hebt u reeds begrepen wat ik u in uw stuk verwijt, (bijv. regel 48, waar u in hooghartige zinnen de aanval tegen Mr. P. J. Troelstra wegmoffelt, hem niet verdedigt; aanneemt dat hij een groot man is, waar dit juist bestreden wordt). Door dit alles hebt u juist u en uw zaak aan spot prijs gegeven, maar ik hoop dat u uit mijne uiteenzetting ook zult hebben begrepen, hoe u wel kunt vechten, en uw zaak, die een zaak voor de menschheid is, kunt verdedigen en vooruit helpen.

Dit alles, is niet om schrijvers te ontmoedigen om mijnheer Bakhoven te bespotten, maar 't is een poging om de polemiek uit de generatie op te heffen en daardoor het intellectuele peil van ons allen te verhoogen.

v. H. CH. M. P.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

RESTAURANT „HOTEL CENTRAL”.

Levering van Déjeuners, Diners, Soupers. Gelegenheid voor Club-Diners.

PLATS DU SOIR van 10-12 uur.

==== Afzonderlijke Billardzaal. ====

Van af half Maart tot 1 September 1914:

Gem. Zit- en Slaapkamer

TE HUUR, f 20,— per maand. Ook later dan half Maart in te huren.

Brieven aan den Heer V. BOEKEN, Voorstraat 93.

OUDE DELFT 120 - DELFT.Uitzending van Diners.Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120. **Chr. F. RÜTER.**

Te huur met 1 Maart:

een gemeubileerde Kamer.

Adres: OUDE DELFT No. 144.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

VERSCHENEN: een nieuwe serie boeken, onder den algemeenen titel:

„Van Reizen en Trekken”.

In tweekleurig omslag, gecartonneerd, half linnen f 0,75.

Wat wij onzen lezers onder dit nieuwe etiket willen voorzetten zal zijn een reeks van handige, geïllustreerde en niet te omvangrijke boeken, deels met boeiende en avontuurlijke reisverhalen en ontdekkingstochten, deels met belangwekkende beschrijvingen van min of meer vreemde landen, streken en steden, etc.

Op eenvoudige, onopgesmukte, voor iederen leek volkomen bevattelijke wijze wordt er in verhaald van de schoonheden der natuur zoowel in verre werelddeelen als meer dichtbij; van het leven, de zeden en gebruiken van vreemde volken of stammen; van spannende jachtavonturen, gevaarlijke bergbeklimmingen; van tal van onderwerpen die voor ieder, wiens belangstelling niet tot zijn dagelijksch kringetje beperkt blijft, wetenswaardig zijn. Talrijke oorspronkelijke photo's verhoogen de aantrekkelijkheid dezer verhalen en beschrijvingen.

Elk die belang stelt in wat er in de wijde wereld te kijk is zal in deze goedkoope serie (waarin zoowel vertalingen en bewerkingen van de beste buitenlandsche literatuur op dit gebied, alsook oorspronkelijke werken zijn opgenomen) een welkome aanwinst zien.

Als eerste deelen zijn verschenen:

Alex. Macdonald: „Op zoek naar Eldorado”.

Avonturen van een goudzoeker.

Albert B. Lloyd: „Van Oeganda naar Khartoem”.

Leven en avonturen aan den Boven-Nijl.

E. J. Banfield: „Bekentenissen van een Strandvonder”.**Mr. W. J. van Balen: „Door Amerika”.****H. v. d. Mandere: „Montenegro”.**

Terwijl reeds vroeger, uniform met deze serie verscheen:

J. Kleefstra: „Een vacantie op de Friesche wateren”.

VOORHANDEN bij de

Technische Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 5 MAART 1914. No. 21.

Julinacht.

Traag zwelt de nacht van heimelijke geuren,
En zwaar van droomen is de loome lucht;
Door het jasmijbosch gaat een windezucht,
Een huiv'ren, een nauw' opgemerkt gebeuren.

De hemel, als een wijd geheimenis,
Komt lichtdoorvonkt zich over de aarde welven. —
Zóo draagt mijn Ziel haar Raadsel in zichzelf,
Wijl z'altijd anders, nooit te kennen is. —

ALMEN GARLOFF.

Vereenigingsleven.

Sören Kierkegaard.

(5 Mei 1813—11 Nov. 1855).

Voor velen in de Delftsche studentenwereld heeft wellicht de naam van dezen Deenschen denker nog een vreemden klank.

Dat verdient hij niet. Kierkegaard is een merkwaardige persoonlijkheid, een oorspronkelijke, naar-waarheid-dorstende geest, die zijn stempel heeft gezet op de gansche Skandinavische litteratuur. Ibsen en Björnson zijn zonder hem niet wel te verstaan.

Geheel onbekend behoeft hij in ons land niet meer te wezen, dank zij de twee bloemlezingen uit zijne werken, die door mevrouw Chantepie de la Saussaye in het Hollandsch zijn vertaald.¹⁾

Doch als wij deze ter hand nemen, zullen wij veel óf niet goed begrijpen, óf verkeerd verstaan, omdat wij niets weten van de omstandigheden waaronder deze stukken zijn geschreven, en niet kennen hun plaats in het geheel zijner werken.

Daarom is naast deze bloemlezingen een inleiding noodig, die ons een levensbeeld geeft van den auteur, en ons de samenhang en de beteekenis zijner geschriften nader ontvouwt.

Met het oog op het feit dat o.a. Ibsen in Delft nogal wordt gelezen, wendde het bestuur der „Studentenvereening ter Behandeling van Ethische en Godsdiensstige vraagstukken” zich tot Dr. J. F. Beerens uit Doesburg, met het verzoek

Feuilleton.

Primitieve middelen van vervoer.

Menigeen, die hier in Europa trams kennen, auto's enz., tot zijn dispositie heeft, kan zich niet voorstellen, dat er plaatsen in Indië zijn, waar men van dergelijke voertuigen geen flauw begrip heeft. Zoo wil ik een schets geven van een reis, die ik eens deed, en waarbij ik van zoo'n voorwereldlijk vehikel gebruik maakte.

Het was op Celebes en wel meer speciaal in de Minahassa het Noordelijk puntje van dit bergachtig en vulkanisch gebied. Bergachtig zeg ik om meteen de verklaring te geven van het niet voorkomen van trams en treinen, hetgeen men al gauw in een geciviliseerd gebied verwacht.

Het zou Nederland, indien mogelijk, handen vol geld kosten een dergelijke verbinding tusschen de verschillende plaatsen aan te leggen, en dan zou ze er misschien de eerste jaren de kosten er niet uithalen.

Want, „wat de boer niet kent, dat vret die niet”, zegt het spreekwoord, en met net zooveel recht kan men zeggen:

„Wat de inlander niet kent, dat probeert die niet”, om niet van de bewoners van Java en Sumatra te spreken. Hij vertrouwd zijn eigen beenen of zijn paard meer dan

om een dergelijke inleiding te geven, aan welk verzoek Dr. B. op Maandag 9 Maart hoopt te voldoen.²⁾

HET BESTUUR DER D. S. E. V.

1) „Keur uit de werken van Sören Kierkegaard” uit het Deensch vertaald door R. C. S., met een voorrede van prof. Is. van Dijk. 2e druk. Uitgave Boon, Haarlem 1912.

Een „Nieuwe Keur” verscheen bij denzelfden uitgever in 1911.

2) Zie de lijst van vergaderingen.

Uit de Delftsche wereld.

Is het A. N. V. dood!...

Goddank! Eindelijk verheft er zich een stem die protesteert tegen de tegenwoordige werkwijze van de studenten, afd. Delft van het Algemeen Nederlandsch Verbond. Ik dank u Jimere. Ge hebt de vinger gelegd op een wonde plek in onze Delftsche samenleving. Gij hebt de sluier weggerukt waarachter de afdeling Delft dreigde in te slapen. Ineens bescheen het schelle licht der kritiseerende publieke opinie het ingeslapen bestuur, dat nu knorrig wakker wordt en de oogen dichtknijpt, niet van zins om op te staan; net als een klein kind, dat gewekt wordt door het opentrekken van het gordijn. Maar ontwaken *zult* ge nu Delftsche afdeling, want de Delftenaren houden hun oogen op u gevestigd. Ze verwachten *daden!*

Het heeft u zeker ook verwonderd Jimere, dat het A. N. V. met stomheid geslagen schijnt? Van een protest tegen uw bedekte raad om de zaak maar op te heffen, heb ik tenminste nog niets vernomen. Zou het bestuur misschien nog niet gekomen zijn van de schrik en verbouwereerd staan rond te kijken, nadat het zoo plotseling door elkaar was geschud? Of zou de Delftsche afdeling *werkelijk* dood zijn? Doodgebloeid door het gebrek aan enthousiasme en energie bij de Delftsche studenten.

Het A. N. V. stelt zich wel een scherp omlind doel voor oogen. Het wil immers „het stambewustzijn doen herleven, de Nederlanders wakker schudden, om onder hen de Groot-Nederlandsche idee te verbreiden, om de aandacht te vestigen op den strijd, die onze taalbroeders voeren!” Is voor dat idee geen enthousiasme te vinden? Is ook door doelmatige propaganda in dezen toestand van laksheid geen verbetering te brengen? Ik vraag het U, bestuurderen der Studenten-afdeeling Delft, die uit den aard der zaak het best ingelicht behoort te zijn!....

Ge zult mij ongetwijfeld tegenwerpen, hoe Delft dan op het Groot Nederlandsch Studenten-Congres moet worden vertegenwoordigd, nu het Corps voor een vertegenwoordiging op dat Congres niets bleek te voelen. Maar acht gij dan het afd.-bestuur daarvoor aangewezen. Mijns inziens is het

zoo'n zwart gevaarte, waar hij de inrichting niet van keut, en ik weet niet wat voor geheimzinnigs achter zoekt.

Maar, om op mijn verhaal terug te komen, de vervoermiddelen, waarvan ze daar gebruik maken, zijn allereerst die, waarvan elk mensch een exemplaar bezit, de beenen, dan bootjes, voor zoover de rivieren bevaarbaar zijn, paarden, rijtuig en ossenwagen of meer bekend onder den naam van „Sleeping Car”, een houten kar met banken aan weerszijden, met een tent gedekt en met twee ossen gespannen.

Waarom men dat voertuig Sleeping Car gedoopt heeft, is mij nu nog niet duidelijk, want hoe ik ook mijn best deed, het is mij op dien reis niet gelukt, ook maar een oogenblik mijn oogen dicht te doen.

Het was in de Oostmoesson, in den tijd van de ondraaglijke hitte, de tijd waarin iedereen, indien eenigszins mogelijk een koel plekje opzoekt. Zoo trok ook ik naar de bovenlanden en dat wel door middel van de bewuste Sleeping Car.

's Nachts om 3 uur zou de reis, waaraan ik verre van aangename herinneringen heb, een aanvang nemen. Piepend en krakend kwam de kar het erf op rijden.

Huiverend voor de kille nachtlucht, gingen wij naar buiten, namen in onze reiswagen, die goed van alle mogelijke reisbenodigdheden was voorzien, plaats, en de tocht begon. Met een luid gekrijsch stond de voerman op, en onder het uiten van alle mogelijke melodieuze en minder aangename geluiden, begon hij met een vaart te draaien aan de staarten der ossen, alsof het een schroef was, waardoor ze het

een paskwil, dat de 1500 Delftsche ingeschrevenen worden vertegenwoordigd door het bestuur der A. N. V.-afdeeling (tellende \pm 100 leden).

Deze kwestie vindt zijn oorsprong in de eigenaardige opzet van het Gr. Ned. Stud.-Congres, waarbij het noodig werd geoordeeld behalve de besturen van de Corpsen en Bonden, die zich erbij wenschten aan te sluiten, ook nog de A. N. V.-afdeelingen te betrekken.

Neen, veel liever geen vertegenwoordiging, dan een dergelijke schijnvertooning. De Corpsen en Bonden zijn de aangewezen lichamen om op het Congres op te treden, omdat ze werkelijke studenten-organisaties zijn. Voelt zoo'n organisatie niets voor de zaak, dan is het vanzelfsprekend, dat ze niet vertegenwoordigd wordt.

Tenslotte nog deze vraag, bestuurderen der Afd. Delft, die uit den aard der zaak het best ingelicht zijt. Is hier voor de ideeën der A. N. V. geen enthousiasme te vinden? Is ook door een doelmatige propaganda in dezen toestand van laksheid geen verbetering te brengen?

Indien dit werkelijk zoo is, dan geef ik u in gemoede de raad om de zaak maar op te doeken, want noodeloos is het voortstiepen van een dergelijk onnut bestaan! Zelfs het meest enthousiaste bestuur, dat vol moed de zware taak begint, moet op den duur meedoen met de geest van de afdeeling, en teleurgesteld vervalt het tot werkeloosheid.

M. G.

Ingekomen boeken.

Ned. Bibliotheek:

GRONDSLAGEN VAN OPVOEDING EN ONDERWIJS,
door J. KLEEFSTRA.

Holl. Drukkerij:

GIORDANO BRUNO. Serie II: GROOTE MYSTIEKEN,
door Dr. J. W. AALDERS.

Correspondentie.

Aan het bestuur der D. S. E. V. — Het kwam ons beter voor, uw stuk onder Vereenigingsleven te plaatsen.

L. H. — Uw eene stuk was voor plaatsing ongeschikt.

mechaniek in beweging kon brengen.

Met een ruk zetten de ossen zich in beweging en daarmee ook het voertuig.

Rondom ons was stilte, tropische stilte, afgebroken door het piepen en knarsen der wielen en het krijschen van den voerman. Hortend en stootend, heen en weer hobbend, vervolgde het voertuig ongestoord zijn weg, terwijl wij binnen elke beweging van denken mee moesten maken, ja moesten of we wilden of niet. Elke steen, die wij op den weg tegenkwamen, had een hevige opschudding tengevolge. De wagen maakte een halve kanteling, dat wij van de gladde houten banken haast op de bodem gleden. Men kan zich mijn toestand het best voorstellen. Als men zich een reis van een paar uur in een derde klas coupé en de achterste wagon van den trein voorstelt. En dat is dan slechts voor een paar uur, terwijl deze reis 10 uur duurde. Maar dit alles was nog heilig bij hetgeen ons te wachten stond. De weg werd zachtjes aan steiler en steiler, en doordat de banken nu veel sterk hellende vlakken hadden, zaten wij allemaal op een hoop gedrukt, hoe wij ook probeerden ons vast te klampen op onze plaatsen.

Langzamerhand begon het lichter te worden en kondigde het morgenrood de naderende dag aan. Wij waren nu besloten een eindwegs te voet te gaan om te verademen, aangezien het pad goed zichtbaar was en wij dus minder gevaar liepen op slangen en ander ongedierte te trappen.

De schemering duurt echter in Indië kort, en de zon,

Lijst van Vergaderingen.

R.-K. Studentenvereen. „Sanctus Virgilius”.

Gewone en Huishoudelijke Vergadering op Donderdag 5 Maart, 's avonds ten 8 ure, in de Leesvereeniging, Voldersgracht.

Spreker: W. R. Molengraaff.

Onderwerp: „Moderne richting in de kerkelijke kunst”.

Stud. Afd. Alg. Ned. Verbond.

Leden-vergadering op Vrijdag 6 Maart, 's middags 4.30 uur, in Zaal 4 der T. H.

D. S. E. V.

Maandag 9 Maart, 's avonds 7 $\frac{3}{4}$ uur.

Spreker: Dr. J. Beerens.

Onderwerp: „Sören Kierkegaard”.

N. C. S. V.

Donderdag 12 Maart, in de Zaal van 't Nut.

„Christiaan Huygens”.

Vrijdag 13 Maart. Zaal β .

Spreker: Dr. G. van Dijk.

Onderwerp: „Seismologie”.

„Onze Koloniën”.

Woensdag 18 Maart.

Spreker: Henri Borel.

E. T. V.

Woensdag 18 Maart.

Spreker: J. M. Verff.

Onderwerp: „Radiotelegrafie” met demonstraties.

Agenda.

DEN HAAG.

Donderdag 5 Maart. Gebouw v. K. en W.: Tooneelver. „Monna Vanna”; 8 uur.

Haghspelersgeb.: „De tweede mevr. Tanqueray”; 8 $\frac{1}{4}$ uur.

Vrijdag 6 Maart: Gebouw v. K. en W.: Ital. Opera: „La Bohème”; 8 uur.

Diligentia: Liederavond mevr. Charles Cahier; 8 uur.

ROTTERDAM.

Donderdag 5 Maart: Groote Schouwburg: Gez. Royaards: „De vijf Frankforters”; 30-jarig feest van mevr. Anna Sablairolles; 8 uur.

Tivoli-Schouwburg: Kamermuziekver., 5e concert; 8 uur.

Vrijdag 6 Maart: Groote Schouwburg: Rott. Tooneelgez.: „De roode Pimpernel”; 8 uur.

die er bijna loodrecht opkomt, heeft gauw haar volle kracht bereikt, met dat gevolg dat wij de hobbende kar boven de verzengende zonnestrallen verkiezen. Maar pas hadden wij onze plaatsen weder ingenomen, of met een schok stonden we stil. De ossen meenden schijnbaar hun plicht gedaan te hebben en legden zich kalmpjes op den weg neer.

De voerman steeg uit, klapte met den zweep, krijschte dat je hooren en zien verging, ranselde op de beesten los, draaide de staarten in het rond, wreef ze citroen onder de neus, maar doodstil lagen de beesten en maakten niet de minste beweging van opstaan.

En daar stonden we nu nog een paar uur van de plaats van bestemming af in de gloeiende zon, zonder eenige hulp.

Eindelijk stonden de ossen op en vervolgden hun weg. Maar ons leed was niet te overzien, want ze schenen er de smaak van beet te hebben. Telkens herhaalde zich het geval, tot ze eindelijk vast besloten waren te blijven liggen.

Ten einde raad liep de voerman naar de naastbijzijnde plaats om paarden te halen en zoo kwamen we eindelijk aan met de sleeping car getrokken door paarden en gevolgd door de ossen.

Bovo.